

ČASOPIS ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ Č. 40

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

Calif. IX. 1974

ANTONÍN BENJAMÍN
SVOJSÍK

5.9.1876 - 17.9.1938

Redakčná rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808
Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

A.B.SVOJSÍK

Objaviteľ chlapca-muža a
dievčata-ženy

Základom vzniku skautingu u nás boli prvky skautskej výchovy uplatňované v iných štátoch. Prof. A.B. Svojsík vypracoval pred viac ako 60-tými rokmi výchovnú sústavu, do ktorej zahrnul a prispôbil našim podmienkam pozitívne prvky anglického skautingu, americké hnutie návratu k prírode, ako aj rovnováhu fyzickej zdatnosti a duševného zdravia. Skauting pri všestrannej výchove mládeže kladie na prvé miesto výchovu mravnú. Skauting so svojím dôrazom na sebvýchovu mladého človeka, na neustále prebudzovanie jeho vôle osvedčiť sa v stupňoch zdatnosti, na spájanie požiadavok mravnej kázně s učením a praktickou činnosťou, a vytrvalou snahou obsiahnuť čo najširšiu sféru záujmov mládeže, zameriavať ju k sebazdokonaľovaniu v spoločenskej službe, zostáva nesporne modernou organizáciou až do dnešného času.

Svojsíkova sústava je programom mladej mužnosti, vychádzajúci v podstate z povahy chlapcov a objavuje u dievčat aj vnútornú silu krásy žensktva. Pri oboch ide o cielavedomé pestovanie základných charakterových vlastností človeka spojené s pobytom v prírode. Svoju sústavu a vplyv na chlapca a dievča uplatňuje skauting nie násilnými metodami a drillom, ale nenápadne hrou a dobrovoľnou uvedomelou disciplínou. Ak niekto prisudzuje skautingu anachronizmus pre našu dobu, tak ten si neuvedomuje, že vplyvom barbarizačných elementov vývoja ľudskej civilizácie sa dnes mládež nedostatkom vnútorného vzťahu dostáva do osamotenía a prepadáva sa do medzier racionálne osnovanej siete všetkých možných zariadení profesionálnej výchovy. Skauting vyvádza chlapca i dievča z tohto duševného vákuá a demonštrovaním nových hodnôt človečenstva podáva im pomocnú ruku na "púti za úspechom" a k dosiahnutiu duševnej rovnováhy.

Vplyvom vonkajších pôsobení číže postihuje duševná labilita aj tých, ktorí chceme dať svoje sily do služieb skautskej myšlienky tu v exile a číže pri požiadavke na užšachtilé vlastnosti mládeže nemáme dost duševných síl k vlastnej sebvýchove. Ak nevieme v sebe nájsť všetko len to skautské, bratské a dobromyseľnosť pri rôznych našich sporoch, nesúladoch, ba dokonca zločynskostiach, tak nemáme morálne právo vystupovať ako skautskí vodcovia.

Keď sme si v týchto dňoch pripomínali 38. výročie narodenia a 36. výročie tragickej smrti prof. A.B. Svojsíka, bolo nevyhnutné zopakovať si pre seba samotných tiež základy nášho skautského hnutia, ktorému u nás práve on položil základy.

Handwritten signature or initials.

SKAUTING PO CELEÉM SVĚTĚ .

John S. Wilson, dnes již nebožtík, byl ředitelem Světového Výboru Skautů od r. 1936 do r. 1970. V r. 1959 napsal své memoiry, které dobře prokazují jak dokonale a dosti přesně byl informován o událostech v jednotlivých zemích a o vývoji světových událostí. V knize pojednává o všech zemích a o Československu napsal toto:

Historie Československého skautingu je podobná historii skautingu v Polsku. Skauting se vytvořil na počátku r. 1909 kdy tato země byla ještě součástí Rakousko-Uherské monarchie. První světová válka dala Čechům, Moravě, Slezsku a Slovensku neodvislost. Českoslovenští skauti byli na Jamboree v r. 1920 a chlapecký a dívčí skauting se spojil v jednu organizaci avšak vedení a výcvik byl oddělaný.

Nebezpečí Hitlerismu přineslo omezení dobrovolných organizací a v létě 1939 jsem podal tuto zprávu: Skauting v Čechách dosud pokračuje jako dobrovolná a nezávislá organizace pod novým jménem 'Junák'. Podle mých informací bude asi mimoškolní výchova mládeže rozdělena mezi Junák a Sokol v Ustřední organizaci složené z obou složek, každá s vlastními stanovami, majetkem, uniformami a výchovou. Až dosud pokračuje činnost Junáka normálně a připravují se letní tábory. / O podobném splnutí, či spolupráci se jednalo za druhé republiky a ještě po německé okupaci, ale málo lidí o tom vědělo. pozn překladatele /

Dva měsíce po mé zprávě byla země napadena Hitlerem a Junák a Sokol rozpuštěn.

Velen Fanderlik, pozdější president Svazu Junáků Skautů uprchl do Anglie, stejně jako řada jiných skautů.

Když válka skončila, svoboda byla obnovena a Junák se znova ustavil. Navštívil jsem Československo na dva týdny v dubnu 1947. Mojí první povinností bylo položit věnec na hrob Antonína B. Svojsíka, zakladatele skautingu v Československu a a dlouholetého člena Světového Výboru. / od r. 1920 až do smrti v září 1938 / pozn překladatele. Většinou v průvodu Velen Fanderlika a jeho paní Slavky, která se starala o mé blaho, když jsem byl v Praze, jsem navštívil Čechy, Moravu a Slovensko až po průmyslové Kladno / Wilson asi miní Ostravu, ale v Kladně také byl /

Asi 500 skautů z Československa se účastnilo Jamboree de la Paix ve Francii v r. 1947 a získali si velký zájem publika a skautů všech zemí svým skautským duchem a charakteristickým táborem s dřevěnými podsadami sbitými s prken, /Scantlings/ rákosí, došků a slámy. Nad nimi je vztyčen jehlanový stan. Na Světové Konferenci byl zvolen Velen Fanderlik členem Světového Výboru.

Na počátku r. 1948 došlo volte-face k převratu a Československo se dostalo pod Sovětskou 'ochranu'.

Viděl jsem opět Velen a Slávku v listopadu téhož roku na skautském srazu v Uprchlíckém táboře Valka - Fischbach v Německu. 'en nedávno před tím přešli hory s ruksakem na zádech - vyhnanci ze své vlasti po druhé v desíti letech. Bylo to radostné shledání a přece smutná událost. Strávili nějaký čas v Anglii a usadili se konečně v Kanadě. Sešel jsem se s nimi opět na krátkou a velice šťastnou chvíli v r. 1955 po Jamboree na Niagare a Světové konferenci tamtéž.

THE INTERNATIONAL FELLOWSHIP OF FORMER SCOUTS AND GUIDES

 L'AMITIE INTERNATIONALE DES SCOUTS ET GUIDES ADULTES

Na dotazy niektorých skautov, uverejňujeme krátku históriu IFFSG tak ako nám ju napísal br. Erik Sjöqvist, čestný člen IFFSG.

" Pri príležitosti celonárodného sjazdu YWCA-Skautov v Holandsku v Auguste 1946, stretnul som sa s Col. Wilsonom, ktorý bol vedúci Medzinárodnej skautskej kancelarie. Medzi iným sme debatovali o možnosti utvorenia skautskej organizácie, ktorá by podchytila a ko-ordinovala prácu býv. skautov a skautiek na celom svete.

Na 11-téj Medzinárodnej skaut. konferencii v Auguste 1947, Ove Holm, náčelník dánskych skautov mal prednášku o možnosti takej organizácie a spolupráce a bolo dohodnuté rozposlať dotazníky na ostatné skaut. organizácie a zistiť ich stanovisko.

Na 12-téj skaut. konferencii v Norsku v r. 1949, bolo ustavené špeciálne Old skautské komité, s tým, aby pripravilo rezolúciu pre budúcu 13- Medzinárodnú skaut. konferenciu konanú v Salzburgu.

Nasledovali schôdze v Juli 1949 v Belgii, v Aprili 1950 v Italii a v Auguste v Oxforde. Výsledok týchto porád, bolo spísanie predpisov, ktorými sa bude riadiť budúca organizácia Old Skautov.

Ziaľ, 13 Medzinárodná skaut. konferencia v Salzburgu v Auguste 1951, tieto predpisy neprijala, pre opozíciu skaut. organizácie Svajciarskej, Belgickej a Filipinskej. Old skautskému komité bolo však uložené, aby návrhy a predpisy prepracovala.

Za spolupráce Lorda Rowallena, Col. Wilsona, Ove Holma, J. Monetta upravili sme originálne predpisy a tieto boli prijaté na 14-téj Medzinárodnej skaut. konferencii a dňa 25 Oktobra 1953 na schôdzi v Lucerne sme zvolili 12 členné predsedníctvo International Fellowship of former scouts and guides.

Na schôdzi Svetovej konferencii skautiek v Holandsku v r. 1954 bolo dohodnuté vstúpiť do tejto vyššie uvedenej organizácie a utvoriť spoločnú organizáciu, ktorej skratky sú I F F S G. "

Velen

28. říjen 1974

28. října 1918 jsme po třech stech letech opět nabyli své politické samostatnosti. Přestali jsme být provincií a stali jsme se svobodným státem. To byla však jen jedna část našeho osvobození.

Nejen politicky, ale i kulturně jsme se stali národem samostatným. Pochopili jsme v době našeho probuzení, že naše síla je v naší kultuře, že nemusíme kopírovat jenom jiné národy ale dovedeme s nimi soutěžit jako rovní s rovnými. A to bylo největší vítězství.

Jestliže dnes nejsme ve skutečnosti politicky neodvislí, my v Exilu máme jedno nejdůležitější poslání. Zachovat naši svébytnou kulturu která se doma nemůže volně rozvíjet. Nejen jazyk, ale i tradici našeho myšlení, kulturu, hudbu, staré zvyky a tradice, to co bylo páteří naší vzdělanosti a pramenem smyslu pro krásno. "v obraně dobra a krásy dožijem vlasí svých spásy" zpíváme v Junácké.

Svět to od nás očekává, nemůžeme zklamat ani naše drahé doma ani to očekávání, které na nás osud vložil. Opustili jsme vlast, ale právě proto je naší povinností zachovat její duši → její kulturu.

A tak se stane 28 říjen nejenom jeden den v roce připomínkou našich povinností, ale celoroční náplní našeho života.

A my, skauti a skautští vedoucí máme k tomu nejlepší příležitost protože ti staří se neodrodí, ale mládež by se mohla stratit.

Velen.

Náš skauting v Evropě.

Tato zpráva je jenom povšechná a nepřesná, protože nemáme dosud úplných zpráv.

Na jaře došlo k jakési roztržce mezi vedením našich skautů v Evropě a většinou oddílů ve Švýcarsku a některých v Německu. Námitky proti vedení jsou různé. Stížnost na nedostatek vzájemného dorozumění a spolurozhodování o důležitých otázkách organizačních. "ení pochyby o tom, že jde o nedostatek vzájemného styku a z toho také o pokles vzájemné důvěry. Jiný problem je dosavadní praxe publikování knih a časopisu, kde některé skupiny žádají více práva o nich rozhodovat. Konečně některé námitky se týkají finančních otázek, hlavně financování publikací a do jisté míry i tábora.

Některé problémy organizační byly projednávány také na schůzi Naardenského Hnutí, avšak nedošlo k žádné dohodě.

Přesto se však konala řada tábora pořádaná jak br. Babym tak i ostatními skautskými vedoucími v Německu a Švýcarsku a většina z nich byla velice úspěšná a dobře navštívená. Dnes je mnoho našich krajanů v Německu i Švýcarsku, kteří mají děti skautského věku a ukázalo se, že je to jedinečná příležitost poskytnouti těmto hochům a děvčatům příležitost poznat dobrý skauting. A to je nejdůležitější. Pokud máme zpráv jenom tábor u Kanderstegu musel být po dvou týdnech odvolán, většinou pro špatné počasí. Všechny ostatní tábory, pokud víme trvaly tři až čtyři neděle.

V příštím čísle přineseme více zpráv o jednotlivých táborech a doufáme, že i nedorozumění se vyřeší. Čas málokoho nepokoří a srdce ztvrdne přípravě... Někdy i skautské srdce. Jsem ve styku se všemi složkami a nepochybuji o tom, že nejuene cestu k spolupráci.

NASE PRAHA

Dejiny literatury jsou dejinami duše naroda. Kdybychom mohli snést vše, co se dochovalo až na naše dny, do nějakého archivu a mohli projít podél, stanuli bychom nejdříve u prvních písemných památek, psaných v jazyku staroslovenském a písmem hláholakým. Ale stopy naroda, v prostoru od věku našem, jsou starší těchto písemných památek.

Není snad v původní Praze ulice, v níž bychom našli kostel, palác, šlechtické sídlo či jen občanský dům, přes který neprošla dlouhá staletí. Jsou to stavby, jež stály věky před tím, než byly objeveny některé světadily. Místa, jimiž proudí život od dob jejich vytvoření do dneška. Mnohá z nich mají mnoho společného se samými počátky české historie. Můžeme tam přímo hmatat zbytky one dávne slavy, tak jsou blízko.

Ze již dávno před Samem tu musel český národ být, třeba rozdělen v kmeny, je samozřejmé. Některí stopují kmeny české až do roku 450, kde mizí. Nikoli snad proto, že tu ještě před tím nebyli, ale proto, že v té době započalo mezi Slovy, od nepaměti mezi Jadránem a Baltem usedlými, první dělení a rozlišování. Do té doby byli jedním lidem jednoho jazyka a jednoho společenství.

Někdy po roce 750 vznikla Praha a Vysehrad. Ale první čtvrt téhož století, před rokem 725, je dobou prvního Přemysla, zvaného Otac, zakladatele první známé dynastie české, jež vymřela Václavem III. roku 1306. Dnes již nepohlízíme na tu dobu jenom jako na dobu pověstí. Moderní historikové cestí pokládají alespoň jádro všech pověstí za pravdivé, prodlužující tak existenci českého státu nebo jeho jádro před rok 700, rekneme vzhledem ke Krokovi k r. 690 a ve spojitosti se Samem již k roku 623-4.

Český člověk republiky navštěvoval posvatná místa své krve nějak zmaten a v rozpacích. Vždyť jich nebylo skoro nikdy vzpomínáno na místech, která převzala péči o českou duši a české myšlení.

A přece, s jakou pychou jsme mohli vstupovat do skromné krypty kostela sv. Jiří na hradčanech. Vždyť tato poměrně malá prostora chovala ve svém nitru právě prapocátky české historie, nejranější výkvět národa. Kdo měl v sobě jen jedinou kapku české krve musel tu cítit, co je to tradice. Zaklady k tomuto chrámu byly položeny již roku 915. A tady je místo posledního odpocinku knížete Vratislava I. a Boleslava II. Je tu kaple s hrobem svate Ludmily, baby sv. Václava. Víc než 1000let je mezi námi a jimi, kteří mluvili stejnou řečí, milovali tutéž vlast a měli tutéž viru. A což sousední chrám svatovítský? Skutečně historické nebe národa. Kolika fasemi rustu prošel, než se vztyčil nad Prahou ve své nynější majestátní podobě? Co slavných jmen a kolik generací sloučilo svůj životní úkol s touto monumentální stavbou od dob, kdy na tomto místě postavil dedič země české románský kostelík k počtu sv. Víta?

Není to jen mohutná stavba sama, umělecké památky, díla nezaplatitelné ceny, nýbrž i historický záber celých oněch generací, který se tu seskupil v podobě trpytých jmen do dějinného obrazu celého státu českého.

Rozhlédneme se prostorami..... Kol dokola chrámu je venec kaplí. Svatováclavská chová hrob Václava, Martinická je utulkem Lobkoviců a Clam-Martinců a kamkoli odtud se obrátíš, odevšad vystupují jména slavných jejich nositelů i čas, který je hostil, hýčkal, miloval, nebo i špatnou odplatou platil. Kaple císařská chová náhrobky Bretislava I. (1005), Svatopluka I. (920), a roku 1535 tu byl pochován Zdeněk Lev z Rožmitálu. V ochoze před kaplí očekává slavné zmrtvýchvstání 14 biskupů pražských z let 1067 až 1301. Kaple sv. Jana Krtelem je posledním místem Bretislava II. (1107).

V Pernštejnské kapli je náhrobek Vratislava z Pernštejna (1582) a uprostřed hrobka arcibiskupa pražských, počínaje hrabětem Petrem Prichovským z Prichovic (1793), a deska před kaplí kapli hlásá, že tu je hrob Jana Tomáše z Čechorodu, (1680) ješuity a jednoho z největších vlastenců své doby. Kaple Nostická chová vedle jiných skvostů umělecký vzácný relikvár Trevírský z 12. století.

Z kaple sv. Michala se prochází po tocitých schodech do pokladnice chrámové, která obsahuje mezi jiným zlomek evangelia z patého století, t. z. v. Markův, evangeliar z 9. století, misal z roku 1370, kancionál, darovaný Arnoštem z Pardubic, výklad zjevení sv. Jana s obrázky perem kreslenými v r. 1400, zlatý kříž, perlami a drahokamy posázený, darovaný Karlem IV., pasto-

ralni kriz Arnosta z Pardubic, kasuli a konvici, pry sv.Vojtecha, mec sv.Vaclava a mec sv.Stepana, zlatou monstraci s 1200 brilianty a mnoho jinych vzacnosti.

Pokracuje, kaple cerninska ktera chova nahrobky rytire Proskovskeho(1567) a Mayperga (1548), cisarskeho komornika Jiriho Spoura. Oltar chova telo sv.Sigmunda a nad tabernakulem byla ulozena hlava sv.Konstancie.Pri stenach jsou nahrobky hrabete Humprechta(1682) a Hermana Cernina z Chudenic(1651), Sylvie, markrabenyky badenske (1664), atd.,atd.....

Nejsvetejsi pamatkou naroda jsou korunovacni klenoty (kde pak jsou ?). Jiz od roku 1086, kdy byl knize Vratislav korunovan na ceskeho krále, mluvi historicke zapisky o korunovacnich klenotech, ktere jsou take pozdeji zobrazovany na pecetich, mincich, anebo jsou i popisovany a merena jejich hodnota. Ale ty prvni, puvodni, se nezachovaly.Jenom z napodobenim znamé jejich priblizny vzhled.

K nove epose dochazi za Karla IV., ktery jeste pred svou korunovaci v r.1346 dal zhotovit korunu novou a, jak se ma za to, i ostatni klenoty, Bylo jich uzito poprve dne 2.zari 1347, kdy byl se svou choti, Blankou, korunovan. Z techto klenotu se dochovala na nase dny toliko koruna. Jejich osudy a mista ulozeni, nebo ukrytu byly v toku staleti ruzne. Korunovacni zezlo a jablko jsou mladsiho data.

Prošli jsme jenom dvema posvatnymi misty prazskeho hradu, toliko dvema z premnohych po cele vlasti. Dvema z mnoha dalsich sameho prazskeho hradu, ktery tu od nepameti stoji ve stredu mesta, ve stredu Cech, ve stredu Evropy, ve ktere zasluhou svych panovniku zaujimal postaveni dustojne. Kazda generace, kazdy z jeho vladcu pridal neco k jeho velikosti.

Lecos odnesl cas i z toho, co se snazil hradu vtisknout Bretislav I.; uz sotva vime, co vtiskl jeho podobe Premysl II., co Vaclav. A to, cim se dnes pysnime, ma stopy pece Karlovy z nejvetasi casti. Jeho zasluhou tu zanechali kus sve dovednosti a vytvarnosti umelci jeho doby, remeslnici domaci i cizi.

Nejsou to jen budovy, veci hmotne, nikoli jen sbirky, obrazy, drahe kovy a drahokamy, jez ucinily Prahu Prahou. Take veci, jez potkavame v priseri archivu na krehkych listech papiru, rukopisech, jichz vybledle radky mluvi po staletich reci tak jadrnou. A take telesne pozostatky tech, kteri stali na prednich mistech naroda davno, tak davno pred nami. Souhrn vsech techto veci, to je tradice, to je odkaz.

Jak nasi vladci od roku 1945 s nim naložili ?

To jest duvod, proc si dnes musime klast otazku, jaka pouceni nam jako narodu skyta onech poslednich padesatset let, z nichz pouze necelych dvacet bylo existenci nezavislou, a její tragicke konce. Jest nasi povinnosti patrat po pricinach nasich nesteti, hledat, kdo a v cem chybil, kdy a proc byla nastoupena ona nespravna cesta, ktera nas privedla do exilu a narod doma do nove poroby. A ptat se, zda nebylo cesty jine. "Byla"!

BEDRICH

Co dělají naši " Old Skauti "
ve " Slunne. Jizni Californii? "

Rekl bych, ze odpocivaji na vavrinech! Toz, ovsem, ze tomu neni tak, rekl by dobry vojak Svejk. Musim doznat, ze se staraji o vsechno. Take meli v posledni dobe dve schuze. Jedna 13. brezna 1974 a druha dne 6. cervna 1974. Schuzi dne 13. brezna 1974 organizoval n a s vyborny organizator br. Fakir. Pisatel tohoto clanku pojmenoval tuto schuzi " Podfukovou Schuzi! "

Dva dni pred 13.3.1974, zavolal br. Fakir, br. Bedricha a rekl mu ze tento den se bude konat velmi dulezita schuze a to v byte br. Lu. Toz, br. Bedrichovi to nebylo zrovna dvakrat, ale slibil pod podminkou, ze mu to manzelka dovoli, jelikoz mel tento den narozneniny. Na minuty presne, jako vzdy byl Fakir u Bedricha aby ho dopravil na schuzi. Co vam mam povidat lidicky, tato schuze trvala jenom 3 1/2 minuty. Najednou tato "old skautska, loupeznicka banda" zacala spivat " Happy Birthday ", bratr Lu zacal servirovat upocene, vyborne vonici klobasy a bylo po schuzi! Ovsem vrchol vseho byl pohadkovy dort, tak zv. "Schwarzwälder Kirsch ", ktery tajne dopravil br. Evzen. Na obrazku vidite cely tento podareny podfuk, organizace jako vzdy, skvela. Dort byl tak dobry, ze i br. Olda zadal o druhou porci, -kterou ovsem dostal.

Druha schuze jiz byla skutečne pracovni, vsechnose dle skautskych pravidel odhlasovalo. Bratr Bedrich oznamil, ze nas take navstivil br. Kozara z Monterey. Take nekdo nadhodil otazku, ze snad kardinal Mindszenty je ceskeho puvodu? Bratr Bedrich vysvetlil, ze cetl v americkych katolickych novinach " The Tidings " ze dne 7. cervna 1974, ze tomu tak neni.

Kardinal Joseph Mindszenty se narodil dne 29. brezna 1892 pod jmenem " Joseph Pehm ". Jeho rodice byli nemeckeho puvodu. Narodil se ve vesnicce Csehimindszenty, v Madarsku. Navzdor nazistum, jelikoz mnoho Madaru nemeckeho puvodu si menilo jmena na nemecke, a na pocest jeho rodne vesnicce si kardinal zmenil jmeno. Vybral si k tomu ucelu jmeno sve vesnicky Csehimindszenty.

Bedrich

Take jsme dostali zpravu od br. Jarky, Burlingame, California. Pise nam: " Posledni "STOPA" byla vybor-na! /cislo 39/. Takove uznani jsme neslyseli poslednich 20 let, a to od clena, od skauta ktery pravidelne prispiva na "STOPU"! Vrely dik za uznani Jarko!

Skautské tábory 1974

explorers

1303

Letný tábor našich Explorerov bol v pohorí Sierra Nevada vo výške 3500 m. Miesto taborenia je vlastne opustené táborišťe zlatokopov,

ktorí tu hľadali zlato asi pred 100 rokmi, a kde cesta končí 2 hod. od tábora.

Tábora sa zúčastnilo celkom 12 skautov, ktorých skaut. vedomosti boli dokonalou prípravou na tento tábor. Program bol primeraný: Denne "putáky", 10-18 km, výstupy na vrcholky Sierra, kde niektorí skauti sa museli vrátiť, lebo bol riedký vzduch/nedostatok kyslíka/, v den odpočinku; kúpanie, strielanie z lúkov, tabormické práce a večer táborak. Niektorí sa pokúšali rýžovať zlato, ale okrem studených nôh, zlato nenašli.

Den odchodu sa blíži a pred nami cesta pohorím - 13 km. Bola to namáhavá cesta, ale stála za to. A keď po 7 hodinovej ceste autom sme prišli do Los Angeles, Peter, Martin, Luboš, Vera, Míša, Michal, Dadla, Martin, Vera, Míša, Olda a Pavel, si sľúbili, že na budúci rok pôjdu znova na tábor.

-Olda-

z redakcie...

Dobrovolne príspevky na STOPU: Skupina Explorers v Los Angeles - 50 Dol., O.K. - 5.05 /100 sch./L.B. - 15., J.K. 5 Dol. VĎAKA.

Reportáž z tábora v Nemecku, neuvěřujeme, lebo nám nedošla v čas.

PROSÍME TÝCH SKAUTOV A SKAUTKY, KTORÍ NECHCÚ ABY SME I POSIELALI STOPU, ABY NÁM TO OZNÁMILI. USETRÍME NA POSTOVNOM.

Zomrel br. Jan Koci. Po dlhej ťažkej chorobe, zomrel br. Koci, Okrem br. Janošika a členov Old skautov, nikto si na neho nespomenul.

SKAUTSKÉ TÁBORY 1974 - pokračovanie

Letní tabor v Evrope: Největším z nich byl tabor na Zatoce dobre nadeje. Tak pojmenovali skautici záliv jezera Schiffenen u Dudingenu. Kouzelnou krajinu ozivovala po 3 týdny česká rec. Vlastně po čtyři, protože o týden dříve už tu busily sekery a kládva roveru a skautek pod vedením Ďunti při přípravě táborevých staveb. Tím byl usnadněn nástup zbyvajících 70 skautu, skautek vlcat a svetlusek.

Doši, pod vedením Stasi, s nimiž se podíleli na vedení postupně Alan, Blesk a Cookie, měli svůj tabor na poloostrovku, devcátá s Piratkou, Hankou, Obeliskem a Irenou se usadila na louce u lesa s krásným výhledem na jezero. Nejmenší svetluský byly pod strechou skautské chaty v peci sester Nadi a Pohadky.

Vodácký výsvik vedl br. Ivan, atletický ca. olympionik Mirek s Mustangem. Ti uspořádali skautskou třídní olympiádu se slavnostním rámcem.

Tvrdou přípravu měli roverí: putak s Pakem v neznámé krajině.

Nescházela celodenní honba za pokladem, dívčí valka. U tábora bylo mnoho vtipných vystupů a písniček i vlastních veršů.

-Cookie-

..... z tábora od
SLUNEČNÍ ZÁTOKY, USA

pestřej-
líře.
stožáry
ními vlaj
PEE, a

Život tábora je
ší, než paleta ma-
Otevřený kruh stanu,
s oddílovými i stát-
kami, indiánské TEE
krásné jezero s prů-

zračnou vodou. Hry, výcvik, učení, šplhání, zpěv a táborové ohně.

Ticho a noční tma, dominují nad žhavými uhlíky v táborovém kruhu. "Sejdeme sa opět, musíme se sejít.." jsou poslední přání, poslední slova bratrství.

Loučení s táborovým ohněm je smutné, ale dává sílu do budoucnosti. Dává sílu, jakou mají Hakim, Kim, Jerry, Bengal, Kamzik, Rolf, Roy, Iva, Maugli a tí, kteří oživilí Sluneční Zátoku svým srdcem, činy i vztahem k mládí a jeho života.

-R-